288

April 8, 1959

General Secretary,
Sangamner Akola Taluka,
Bidi Kamgar Union,
Sangamner Dist - Ahmednagar
Bombay State.

Dear Comrade,

Thank you for your invitation to Com. S.A.Dange to preside over the Annual General Meeting of your union to be held on 29th May or 5th June 1959.

Com. Dange has gone abroad for the WFTU meeting and is not likely to come back before the end of this month. Therefore, it would be too early to fix his programme at this stage.

With greetings,

Yours fraternally,

Office Secretary

- 8 APR 1959

संगमनेर अकोला तालुका विडी कामगार युनियन

र. नं. १५०३

[लालबावटा]

: हेड ऑफिस :
संगमनेर (जि. नगर)

अध्यक्ष - **आर. एस. नागरे**
जनरल सेक्रेटरी - आर. बी. राऊत

जावक नंबर १८०३ ता. ४ । ४ । १९५९

खासदार, एस. ए. डांगे यांना लाल सलाम —

महाशय,

आमच्या युनियनची वार्षिक जनरल सभा २८ मे ५९ किंवा ५ जून १९५९ ला घेण्याचे ठरविले आहे. तरी वार्षिक सभेनिमीत्त होणाऱ्या जाहीर सभेचे अध्यक्षस्थान स्वीकारण्यासाठी आपणांस बोलवावे असे ठरले आहे. तरी आमचे विनंतीस मान देऊन आमचे युनियनच्या होणाऱ्या जाहीर सभेचे अध्यक्षस्थान स्वीकारण्यासाठी आपण यावे ही विनंती. पत्राचें उत्तर लवकरात देऊन आम्हांस कळवावें. आपण निश्चीत येणार असें कळविल्यास युनियनच्या कार्यक्रम जाहीर करण्यास बरे पडेल. कळावें.

आ. नम्र
R B Raut
ज. सेक्रेटरी.

22 JUN 1959

संगमनेर अकोला तालुका बिडी कामगार युनियन

र. नं. १५०३ [लाल बावटा] : हेड ऑफिस :

संगमनेर (जि. नगर)

अध्यक्ष - आर. एस. नागरे

जनरल सेक्रेटरी - आर. बी. राऊत

जावक नंबर १७०१ ता. २०।६।१९५९

288

सेक्रेटरी,

ऑल इंडिया ट्रेड युनियन काँग्रेस यांस

स. न. वि. वि.

आमच्या युनियनची वार्षिक सर्वसाधारण सभा ता० ५ जून १९५९ रोजी संगमनेर येथें कॉ. व्ही. डी. देशपांडे यांचे अध्यक्षतेखाली झाली. त्या सभेत पास झालेले ठराव सोबत पाठवीत आहे. कळावे.

आ.

RBRaut

ज. सेक्रेटरी.

संगमनेर अकोला तालुका विडी कामगार युनियन ,लाल बावटा,

र. नं. १५०३, ता. ५ जून १९५९

ठिकाण... राजस्थान चित्रमंदीर, संगमनेर.

ठराव नंबर.. २

वार्षीक सर्व साधारण सभा..

१ एप्रील १९५८ ते ३१ मार्च १९५९ पर्यंतचा युनियनच्या कामकाजाचा अहवाल.

कामगार बंधू व बंधू भगिनींनो..

आपल्या युनयनच्या वार्षीक कामकाजाचा अहवाल आपणापुढे सादर करीत आहे.

गेल्या संघ वर्षात आपणासमोर कोणकोणते निरनिराळे प्रश्न होते आणि त्यांची सोडवणूक करण्याचा प्रयत्न आपण कशारितीने केला याचा थोडक्यात आढावा आपणापुढे मांडीत आहे.

आपल्या दोन्ही तालुक्यात कारखान्याची संख्या ६८ आहे. गेल्या वर्षी ही संख्या ५७ होती. कारखान्यांच्या ह्या वाढीला गेल्या जानेवारी पासून सुरुवात झाली हे सगळ्यांना माहीत आहे. त्यापैकी ४१ कारखान्यामधून आपली मेंबरशीप आहे. गेल्या वर्षापेक्षा ही संख्या २ नी कमी आहे.

चालू वर्षी युनियनची समासद संख्या १ एप्रील १९५८ ते ३० सप्टेंबर १९५८ या सहा माहीची २२२७ व देणगी देणारी सभासद संख्या २१०१ झाली. दुसऱ्या सहामाहीत म्हणजे १ आक्टोंबर १९५८ ते ३१ मार्च १९५९ अखेर पर्यंतची सभासद संख्या १८२७ व देणगी देणारी सभासद संख्या अवघी १५३९ आहे. यात स्त्री कामगारांची सभासद संख्या ७२८ आहे. पहिल्या सहामाहीत देणगी सभासद संख्या २३६ ने कमी झालेली दिसून येते. व दुसऱ्या सहामाहीत सभासद संख्या ५०० ने कमी झाल्याचे आढळून येते, आणि देणगी सभासद संख्या तर दुसऱ्या सहामाहीच्या सभासद संख्ये पेक्षाही २९८ ने कमी झालेली आहे. या घटीची कारणे काय याची चर्चा संघटनात्मक ठरावात होईलच.

१९५८ चा मे दिन.

१९५८ चा मे दिन साजरा करण्याचा निर्णय युनियनने घेतला त्या निमीत्त एक छोटेसे हॅडबीलही युनियनने काढले. पण कामगार जमू शकले नाहीत म्हणून तो कार्यक्रम रद्द करावा लागला. आपल्यातील कई० वर्ग जागृतीचा अभाव यातून दिसून येतो.

२३ मे १९५८ ची वार्षीक सभा.

वरील वार्षीक सभेला राजस्थान चित्रमंदीर मध्ये अंदाजे ७०० कामगार हजर होते. सदर सभेत एकूण १३ ठराव पास झाले.

गेल्या संघ वर्षात कार्यकारी मंडळाच्या १२ सभा झाल्या त्यात हजर सभासद संख्या सरासरी २० ते १५ पडते. विस्तारीत मिटींग्ज दोन झाल्या.

त्याची हजर संख्या १५० ते २०० होती. गेल्या वर्षी निरनिराळ्या प्रश्नावर एकूण प्रचार सभा ६० ते ७० झाल्या.

२४ ऑक्टोबर १९५८ ला गणोरे येथे ट्रेड युनियन शीबीर २ दिवस घेण्यात आले. त्यात पुढारी कामगार व कार्तकर्ते मिळून १०० च्या वर लोक हजर होते. त्याच वेळेला गणोरे येथे जाहीर सभा घेण्यात आली. त्या सभेला अंदाजे दोन हजार लोक हजर होते.

कन्सीलिएशन केस.

मेसर्स भिकूसा यमासा क्षत्रीय संगमनेर येथील १७५ कामगारांना बडतर्फीच्या नोटीसा मालकातर्फे देण्यात आलेल्या होत्या. त्या प्रश्नावर योग्य ती उत्तरे मालक व सरकार यांचेकडे युनियनने पाठविली. मजूर मंत्र्याची भेट घेतली व कन्सीलिएशनची मागणी केली. त्याकरीता संपाची नोटीस द्यावी लागली. शेवटी कन्सीलिएशन मिळाले व कन्सीलिएशनच्या निकालाप्रमाणे मालकाला नोटीसा मागे घ्याव्या लागल्या.

पुढ्याच्या प्रश्नावरही आपण कन्सीलिएशन सुरू केलेले होते. कन्सीलिएशनच्या पहिल्याच तारखेला मेसर्स वस्तीराम नारायणदास महेश्री व मेसर्स भिकूसा यमासा क्षत्रीय, सिन्नर हे सोडून बाकी सर्व मालकांनी ट्रायलची लेवी मान्यता खाजगी रितीने दिली. वरील दोन मालकांचे प्रतिनीधी संदरच्या तारखेस हजर नव्हते. नंतर त्यांनीही तोंडी मान्य केलेले होते. पण त्याप्रमाणे त्यांचे आचरण झाले नाही.

किमान वेतन केस व मुंबई हायकोर्टाचा निकाल.

मुंबई हायकोर्टात दोन केसेस चालू होत्या. एक संगमनेरच्या कोर्टातील निकाला विरुध्द आपण अपील केलेले होते व त्याच वेळेला मालकांनी २ रूपये २ आण्याचे सरकारी नोटिफीकेशनच बेकायदेशीर ठरविण्याकरीता अपील केले होते.

आपले १ सप्टेंबर १९५६ ते ११ डिसेंबर १९५६ या चार महिन्याच्या मागणीचे अपील आपल्या विरुध्द गेले व मालकाचे अपील फेटाळले गेले. म्हणजे १ जानेवारी १९५७ पासूनचा निर्णय आपल्या बाजूने लागला. या कारणासाठी व धंद्यातील तेजी व स्थैर्य कायम टिकविणेसाठी मालकांनी आपल्याशी १ वेळेला तडजोडीकरीता बैठका घेतल्या. परंतु मालकांच्या ताणून धरण्याच्या प्रवृत्तीमुळे त्या यशस्वी झाल्या नाहीत.

कायद्याप्रमाणे दर सहा महिन्याला किमान वेतन केसचा एक हप्ता दाखल करावा लागतो. त्याप्रमाणे गेल्या वर्षी आपण चवथा व पाचवा असे दोन हप्ते संगमनेर व अकोले कोर्टात दाखल केले. त्यावर अंदाजे १७२५ कामगारांनी सह्या केलेल्या आहेत. संगमनेर अकोले कोर्टात गेल्या वर्षी ४० ते ५० तारखा झाल्या.

मरपगारी रजेचा प्रश्न..

कामगाराच्या साचलेल्या भरपगारी रजेपैकी १९५६ सालचे १४१४ अर्ज ३५ विडी कारखान्यामधून आपण पाठविले. याबाबत कायदेशीर उपाय योजना करण्याकरीता संबंधीत अधिकाऱ्यांशी आपण पत्रव्यवहार केलेला आहे.

कार्यकारी मंडळाचे सभासद श्री. दगडू शंकर ढगे यांची केस संगमनेर कोर्टात अजूनही चालू आहे. या केसच्या गेल्या वर्षात ७,८ तारखा झाल्या. चौकशीची तारीखही तीन वेळेला पुढे ढकलली. कामगारांच्या दृष्टीने न्यायदानाची ही दिरगाई अक्षम्य आहे.

प्रांतव्यापी फेडरेशन..

गेल्या वर्षी प्रांतव्यापी फेडरेशन बांधण्याच्या दृष्टीने आपण प्रामुख्याने पुढाकार घेतला. पण त्याबाबत आपण फारच थोडी प्रगति करू शकलो. एक तात्पुरती कमिटी निवडली गेली. त्यात प्रामुख्याने दोन जिल्ह्यातील प्रमुख युनियनचाच भाग आहे. दोन जिल्ह्या बाहेरील अशी फक्त पुण्याची युनियन आहे. प्रांतात बाकीच्या ठिकाणी काय परिस्थिती आहे. त्याची आपल्याला स्पष्ट कल्पना नाही. आतापर्यंत कमेटी फेडरेशनची घटना तयार करू शकली. अधिवेशन कुठे घ्यावयाचे यावरच घोडे अडून बसलेले आहे. काही युनियनची पुढारी मंडळी या प्रश्नाकडे फारसे लक्ष देत नाहीत . काही ठिकाणच्या युनियन मधील विस्कळीत पणाही त्याला कारण आहे.

वार्षिक सभेच्या ठरावाप्रमाणे आपली युनियन आल इंडीया ट्रेड युनियन कांग्रेसला जोडली गेलेली आहे.

आफीसकडे आलेल्या लेखी तक्रारींचे निवारण.

या वर्षी आफीसकडे एकूण लेखी तक्रारी ८८ आल्या. त्यात पुडयाच्या प्रश्नावरील २०, कमी केलेल्या विड्यांच्या ११, कमी केलेल्या कामगारांच्या १७, बंद कारखान्याच्या दोन, बाळंतपणाचे पगार न मिळाल्याच्या १६, कारकून प्रकरणाच्या ३, बोनस संबंधी १८ व जागेसंबंधी १ व १ वेल्हाळे येथील ७ कामगारांना १ रु. १२ आ. मजुरी केली त्यासंबंधी, वरील सर्व तक्रारींचे निवारण करण्याचा युनियन मार्फत प्रयत्न झाला व या प्रयत्नाला बहुतांशी यशही मिळाले. फक्त डोंगरगाव येथील मेसर्स ठाकूर सावदेकर आणि कंपनीचा कारखाना उघडण्यात यश आले नाही.

बाळंतपणाचे पगारी रजेचे अर्ज.

या वर्षी बाळंतपणाचे पगारी रजेचे अर्ज १३१ युनियन मार्फत करण्यात आले. त्यात दोन महिन्याचे फक्त १५ अर्ज आहेत. या प्रकरणी ठिकठिकाणाहून बाळंतपणाचे पगारी रजेच्या अर्जांचा पगार न मिळाल्याच्या ६७ तक्रारी आल्या. त्यात मेसर्स भिकूसा यमासा क्षत्रीय यांचे कारखान्या

कारखान्यातील ११, मेसर्स बस्तीराम नारायणदास महेश्री यांचे कारखान्यातील २२, मेसर्स विश्वनाथ अळवेत वैद्य यांचे कारखान्यातील ५ व इतर ५, मेसर्स बस्तीरामव नारायणदास महेश्री यांचेकडील ६ स्त्री कामगार सोडून बाकी सर्व ठिकाणचे पैसे युनियन मार्फत मिळवून देण्यात आले.

काम कपात प्रश्न...

मेसर्स भिकूसा यमासा क्षत्रीय, संगमनेर यांचे संगमनेर नं. १ व २ व घुलेवा घुलेवाडी येथील विडीकारखान्यात काम कपात केली होती. ती काम कपात दो दोन्ही युनियनने एकजूटीने थांबविण्याचा प्रयत्न केला.

पानांचा प्रश्न....

पुडयांच्या प्रश्नावर अकोले येथील मेसर्स बस्तीराम नारायणदास महेश्री यांचे कारखान्यातील कामगारांची संघटीत अशी जी हालचाल केली ती खरोखरीच प्रशंसनिय आहे. मालकांनी ट्रायलचे आश्वासन देऊन सुध्दा व्यवहारात पाळले नाही. विशेषत: मेसर्स बस्तीराम नारायणदास महेश्री यांचेकडे अनुक हेलपाटे घालून सुध्दा त्याची अंमलबजावणी केली नाही. मध्यंतरी जी तेजीची लाट उसळीली त्या वेळला पानांचा प्रश्न तात्पुरता मिटला. पण स्थिरस्थावर झाल्यावर पुन्हा या प्रश्नाने डोके वर काढले. त्याची तिव्रता मेसर्स बस्तीराम नारायणदास महेश्री यांचेकडे अधिक वाढली.

मेसर्स बस्तीराम नारायणदास महेश्री यांचे विडीकारखान्यातील कामगारांना असा आदेश देण्यात आला होता की, पानांचा हिशेब पुरा करून देण्याकरता पानपुडे विकत घेऊ नये व त्याकरता सामुदायिक खाडे करून पानांची निकड मालकांचे निदर्शनास आणून द्यावी. ही कृति अकोले येथील कामगारांनी शंभर टक्के अमलात आणली व त्याची जाणीव युनियन मार्फत मालक व लेबर आफीसर यांना दिली. त्यानंतर पानांची परिस्थिती पहाण्याकरीता मे. लेबर आफीसर, पुणे हे स्वत: येऊन मेसर्स बस्तीराम नारायणदास महेश्री यांच्या कारखाना फक्टरीना भेटी देऊन पान प्रश्नाची पहाणी करून गेले. त्यानंतर या प्रश्नाबाबत वरील मालकांच्या १२ विडी फक्टरीतर्फे नोटीसा दिल्या व कन्सीलिएशन मागीतले आहे. तसेच मोर्चा काढण्याच्या दृष्टीने युनियनने कामगारांची लव्वे० मते अजमावली. यात कामगारांची पुरेशी तयारी दिसून आलेली नाही. मोर्चाच्या हालचाली चा रिपोर्ट मालकांना कळल्यावर एका मालकाने सागरचे पान ओक शेर तीन छटाक ऐवजी १ शेर ४ छटाक वाटा अशी आर्डर दिली व दुसऱ्या मालकाने ती रद्द केली व त्याचा प्रचारही असा सुरू केला की, मोर्चा येणार हे कळल्यामुळे आम्ही ही आर्डर मागे घेतली. आपल्या युनियनची व पुढारी पणाची बदनामी करण्याची ही अक्कल होती हे तावडतोब आपण जाणले

आणि अशा गोष्टी आपल्या कामगारांना नवीन नाहीत. अखेर एक आठवडा सागर व एक आठवडा शिवरा अशी वाटप करावयाचे मालकांनी कबूल केले.

चिकणी येथील मे. मिकूसा कारखान्यातील प्रकरणे..

चिकणी येतय गेल्या वर्षीच्या जून महिन्यात श्री. विष्णु मिवाजी हासे यांना मे. मिकूसा यमासा क्षत्रीय, चिकणी कारखान्यातून कामावरून काढून टाकण्यात आले. लगेच त्याच दिवशी विडीकामगारांनी मापे देऊ नयेत असा आदेश तेथील पुढारीपणाकडून देण्यात आला. आणि नंतर युनियनच्या आफीसला कळविण्यात आले. युनियनचे कार्यकर्ते श्री. सीताराम राऊळ व रमा मास्तर हे तावडतोब चिकणी येथे रात्री गेले. कामगारांची सभा घेतली. युनियनला डावलून एकदम मापे न देण्याचा निर्णय कसा बरोबर नाही हे समजावून सांगितले. युनियनची असल्या प्रश्नाबाबतीत कार्यपध्दती कामगारांचे पुढे मांडली. शेवटी मापे देण्याचे ठरले. त्याच सभेत शिष्टमंडळ निवडले. शिष्टमंडळाने मालकाशी बोलणी केली. अखेर हा प्रश्न वाटाघाटीने मिटला. प्रकरण २ रे..

आक्टोबर महिन्यात एका कामगाराची व त.हाई वाल्या नोकराची खाव विडी करून बाचाबाची झाली. त्यावरून त्या कामगाराला मॅनेजमेंटकडून शिक्षा म्हणून असे सांगण्यात आले की, दोन दिवस डोंगरगावी कामाला जा अगर दोन दिवस बंद रहावे. दुसरे दिवशी सदरचा कामगार तंबाखू आणण्यास चिकणी येथील कारखान्यात गेला. मॅनेजरच्या आर्डरप्रमाणे तेथील नोकराने त्याला तंबाखू दिली नाही. त्याच्या ग्रुपमधील १ कामगारांनी स्वत:च्या सुपातील तंबाखू देऊन त्याला काम करावयास लावले. संध्याकाळी मॅनेजरने चारही लोकास बंद केले व त्यांची मापे टिपली नाहीत.

हे सगळे झाल्यावर युनियनला सांगण्यात आले की, हा प्रश्न सोडवा. युनियनच्या अध्यक्षाने लेखी चिठी पाठविली. अशा प्रश्नांत युनियन काहीही करू शकणार नाही.

प्रकरण ३ रे.. पुढयाच्या प्रश्नांवरून फेब्रुवारी महिन्यात वेठा संप करण्यात आला. संप केल्यानंतर रात्री ११ वाजता रिपोर्ट देण्याकरीता तेथील काही मंडळी युनियनच्या आफीसवर आली. आफीसवर कोणी नव्हते. दुसरे दिवशी युनियनच्या अध्यक्षांना ही बातमी समजली. युनियनचे वकील श्री. भाऊसाहेब धुमाळ यांचेशी विचार विनीमय करून युनियनचे अध्यक्ष चिकणीला गेले. त्या अगोदरच शिष्टमंडळ सिन्नरला रवाना झालेले होते. संबंधीत कामगारांची अध्यक्षांनी मीटींग घेतली. युनियनचा मार्ग व तेथील काही कार्यकर्त्यांचा मार्ग दोन्हीही कामगारांच्या पुढे ठेवले. त्यापैकी जो कामगारांना पसंत असेल त्या मार्गांनी त्यांनी जावे. आज ज्या मार्गांनी तुम्ही गेलात तो युनियनचा मार्ग नव्हे. उलट फाटाफूट आणि

निराशा मात्र कामगारांत पसरेल असे स्पष्टपणाने कामगारांपुढे सांगण्यात आले.

युनियनची घटना, ध्येय, धोरण याला डावलून वरील कृती चिकणी येथे या वर्षीही घडल्या. गेल्या वर्षी वार्षिक सभेत याबाबत चर्चा झाली. त्यावर इलाज योजणेचे अधिकारही कार्यकारी मंडळाला देण्यात आलेले होते. हा प्रश्न एकदा कार्यकारी मंडळापुढे आला होता. पण युनियनचे उपाध्यक्ष श्री. किसन शंकर वर्पे यांनी इथून पुढे असे होणार नाही असे आश्वासन दिल्यामुळे तो प्रश्न तेवढयावरच राहीला.

युनियनचे सांस्कृतिक कार्य...

चालू वर्षी युनियनच्या सांस्कृतिक कार्यात फारशी वाढ झालेली नाही. खेळाकरीता पिंपळगाव कोंझीरा, चिकणी गणोरे व आकोले इथे युनियनने हाँलीबाँल व जाळी पुरविली. खेळाच्या कामात सुसंघटितपणा आणण्याकरीता युनियनमार्फत जी कमीटी निवडण्यात आली ती कार्यक्षम होऊ शकली नाही. ही कमजोरी नाहीशी झाल्यावाचून या प्रश्नाला चांगली चालना मिळणार नाही.

लायब्ररी.. लायब्ररीतील पुस्तकांचा फायदा आतापर्यंत फक्त ५० सभासदांनी घेतलेला आहे. त्याही बाबतीत आपण चांगली प्रगति करु शकलो नाही. वाचनालयाची कमीटीही कार्यक्षम झाली नाही.

गेल्या चार वर्षात युनियनने केलेल्या कामाचा अहवाल थोडक्यात आपण पाहीला. तसेच पुढील वर्षी कोणते प्रश्न कोणत्या जबाबदाऱ्या युनियनपुढे आहेत हेही थोडक्यात पहाणे आपले कर्तव्य ठरते.

पहिला प्रथम महत्वाचा प्रश्न आपल्यापुढे सततचा उभा असतो आणि तो हा की प्रत्येक कामगाराला कामाची शास्वती आजच्या समाज व्यवस्थेतील तेजी मंदी आपल्या चांगल्या परिचयाची झालेली आहे. आज थोडीशी तेजी या धंद्यात आपल्याला दिसते. त्या बरोबर थोडी सुस्तीही कामगारांत आलेली आढळून येते. ही सुस्ती हा आपला कमकुवतपणा आहे. ही झाडून आपल्या युनियनची संघटनारुपी [illegible] तलवार सतत धारदार ठेवणे हीच आजच्या परिस्थितीत आपल्या कामाच्या शास्वतीची हमी आहे. दुसरी कोणतीही हमी आजच्या जमान्यात असू शकत नाही.

त्याचप्रमाणे किमान वेतनचाप्रश्नही आपल्यापुढे तितकाच महत्वाचा आहे. कायदेशीर मार्गाने हायकोर्टापर्यंत लढत देऊन आपण विजय मिळविला. सामोपचाराने जर हा प्रश्न मिटला नाही तर त्याला निराळेच वळण लागण्याचीही शक्यता आहे. म्हणजे सामोपचाराने हा प्रश्न मिटला तरीही कायद्याचा निकाल लावून घेण्याकरीता मालक सुप्रीम कोर्ट पहाणारच आहेत. ती जबाबदारी आपण टाळू शकत नाही. पण सामोपचाराने प्रश्न न मिटला सुप्रीम कोर्टाचा निकाल आपल्या बाजूने आला आणि तो येणारच. तर मालक वर्ग

आपल्या सत्तेच्या जोरावर बेकायदेशीर लढा कामगारांच्या विरुध्द उभारण्याची सुध्दा शक्यता आहे. हे आपण दृष्टीआड करता कामा नये. सुप्रिम कोर्टाकरीता ठरल्याप्रमाणे आपल्याला फंडाचा जमाखर्च लावडतोबीने करणे आवश्यक आहे. प्रत्यक्ष कामगारांच्या पदरात दोन रुपये दोन आणे पडेपर्यंत दर सहा महिन्याचे केसेसचे हप्ते आपण संगमनेर, अकोले या दोन्ही कोर्टात सतत लावलेच पाहिजे. त्याकरीता जास्तीत जास्त सभासद वाढविणे व त्यांच्या सहा दर सहा महिन्याचे हप्त्याला घेणे हे पुढारलेले कामगार व कार्यकर्ते यांचे पहिले कर्तव्य आहे.

भरपगारी रजेचाही प्रश्न आपणेपुढे तातडीचा आहे. त्याची उकल्ही आपल्याला कायदेशीर मार्गाने करून घ्यावयाची आहे. कायद्यात अपुर्णत: आहे हे सिध्द झाल्यास कायदा बदलून घेण्याकरीताही आपल्याला व्यापक प्रमाणावर चळवळ हाती घ्यावी लागणार.

पुडयांच्या प्रश्नाची सोडवणूक करण्याचा कायमचा कायदेशीर मार्ग उपलब्ध होतो की नाही याची आपल्याला शहानिशा करून घ्यावयाची आहे. महागाई भत्ता सरकारकडून वाढवून घ्यावयाचा आहे. या धंद्यातील कामगारांच्या दैनंदिन गरजा भागवण्याकरीता व इतरही उद्योगधंदे कामगार चालवू शकतो हे सिध्द करण्याकरीता आणि या धंद्यातील कामगारांना स्थैर्य लाभण्याकरीता लेबर सोसायट्या स्थापन करण्याची जबाबदारीही आपल्याला उचलावयाची आहे. आणि शेवटी महत्वाचा प्रश्न आपल्या डोळ्यापुढे आहे तो हा की, वाढत्या महागाईत वाढते वेतन आपल्याला मिळू शकत नाही.

वर उल्लेखिलेले महत्वाचे प्रश्न पुढील काळात आपल्याला हाताळावयाचे आहेत. त्याकरीता वेळ आली तर कमी जास्त प्रमाणात लढेही द्यावे लागतील. हे करण्याची पात्रता आपल्या संघटनेमध्ये सातत्याने आणण्याचा प्रयत्न करणे हेच आपल्या सर्वांपुढील सर्वात प्रमुख असे कर्तव्य आहे. हे लक्ष डोळ्यापुढे ठेवूनच जागृत अशा कामगार विभागाने आणि विशेषत: कार्यकर्त्यांनी आपली हालचाल ठेविली पाहीजे. सामुदायिक हितसंबंधांना अग्रस्थान हाच आपल्या पुढील महामंत्र आहे. त्याची अम्मलबजावणी आपण किती प्रमाणात करतो यावरच आपल्या संघटनेची वाढ वरील प्रश्न हाताळण्याची वाढती कुवत अवलंबुन आहे.

गेले वर्षभर युनियनने कामगारांकरीता जे जे कार्य केले त्याचा थोडक्यात आढावा आपलेपुढे मांडला आहे. त्याकामी निरनिराळ्या प्रश्नात कार्यकारी मंडळाच्या सभासदांकडून व कामगारांकडून जे हार्दिक व सक्रीय सहकार्य मिळाले त्यामुळेच आम्ही वर्षभर आपले कर्तव्य बजावू

शकलो व महत्वाच्या जबाबदाऱ्या पार पडू शकलो.

चालू वर्षातील कामकाजाचा थोडक्यात अहवाल आपणापुढे मांडला आहे. त्यात काही कमतरता असल्यास त्याप्रमाणे सुचना करुन त्याची पुर्तता करुन त्याची पुर्तता करुन घ्यावी.

सुचक .. आर.बी.राऊत.
अनुमोदक.. सौ. आनंदा घुमाळ.

डी. डी. देशपांडे
अध्यक्ष.
५.६.५१

RBRaut
ज. सेक्रेटरी.

००००००

संगमनेर अकोला तालुका बिडी कामगार युनियन,लाल बावटा,

रजिस्टर नंबर १५०२, ता. ५ जून १९५९

ठिकाण राजस्थान चित्रमंदार संगमनेर.

ठराव नंबर.. २.

वार्षिक जनरल सभा.

१ एप्रील १९५८ ते ३१ मार्च १९५९ अखेरचा जमाखर्च.

जमा	रुपये	खर्च	रुपये
मागील शिल्लक १ एप्रील १९५८	२४..६६	देणगी	१४९..५४
सभासद वर्गणी	३५..०२	प्रवास खर्च	४९२..५५
केस ड्यु फंड	१२०..५०	प्रवास भत्ता	२१२..२८
मदत व देणगी	२५१७..१२	पोस्टेज खर्च	१७१..२९
व्याज जमा	११..७५	स्टेशनरी, प्रिंटींग	१६०..९७
बँकेतून काढलेले	२४५५..००	आफीस वेवार वेतन	१३२८..००
		आफीस भाडोल	५१८..९१
	५०६१..०२	आडीट फी व किरकोळ	१४१..२१
		केस खर्च	८३८..८८
		शिक्षण व मुखपत्र	४९०..१४
		बँकेत जमा केले	२२०७..७५
		सभा खर्च	४७९..४९
			५०१७..४१
		३१ मार्च १९५९ अखेर खजिनदार यांचेकडे शिल्लक.	४३..६१
			५०६१..०२
		३१ मार्च १९५९ अखेर बँकेत शिल्लक	२०२७..६०
		खजिनदाराजवळ शिल्लक	४३..६१
		एकूण शिल्लक	२०७१..२१

वरील जमाखर्च १ एप्रील १९५८ ते ३१ मार्च १९५९ पर्यंतचा असून तो व युनियनचे तपासलेल्या जमाखर्चाचा आडीट रिपोर्ट सोबत जोडला आहे तो सर्व सभासदांचे वार्षिक जनरल सभेपुढे मंजुरीसाठी ठेवीत आहे. करावे.

सिताराम बापुराव राऊत

सूचना देणार..आर.बी.राऊत. खजिनदार.
अनुमोदक..र.वे.ओवर.

डी. डी. [illegible]

अध्यक्ष.
ता. ५.६.५९

ठराव सर्वानुमते पास.

R.B.Raut

जनरल सेक्रेटरी.

०००००००

संगमनेर अकोला तालुका विडी कामगार युनियन, लालबावटा,

र.नं. १५०२, ता. ९.६.१९५९

ठिकाण..राजस्थान चित्रमंदिर. संगमनेर.

ठराव नंबर.. ४.

वार्षिक सर्वसाधारण सभा.

मासिक दोन आणे वर्गणी ऐवजी चार आणे वर्गणी करण्याबाबत व त्याप्रमाणे प्रमाणे घटनेत व नियमात कलम ३ मध्ये बदल खालील प्रमाणे करणेबाबत.

घटना व नियम ३ मध्ये ज्या ठिकाणी मासिक वर्गणी ..२ आणे.. लिहीलेले आहे त्याऐवजी त्या ठिकाणी..४ आणे.. असा बदल घटनेत व्हावा.

सुचक..द.शं. ढमे.

अनुमोदक.. गु. मि. गोफणे.   ठराव सर्वानुमते पास.

डी. डी. देशपांडे
अध्यक्ष,
९.६.५९.

R.B.Raut
ज. सेक्रेटरी.

संगमनेर अकोला तालुका विडी कामगार युनियन.. लाल बावटा

र. नं. १५०३, तारीख ५ जून १९५९

ठिकाण राजस्थान चित्रमंदीर , संगमनेर.

ठराव नंबर.. ५..

वार्षीक सर्व साधारण सभा..

विडी कामगाराना किमान संरक्षण मिळण्याच्या दृष्टीने सरकारे कडे निकडीच्या मागण्या.

१. सध्या किमान वेतन कायद्याखाली ता०१९ एप्रील१९५५ नोटिफाकेशन प्रमाणे संगमनेर अकोले व त्यांच्या म्युनिसीपल हद्दीपासून ७ मैलांच्या परिसरातील विडी कारखान्यातील कामगाराना दर हजारी २ रूपये २ आणे असा दर ठरवलेला आहे. त्यामुळे या दोन्ही तालुक्यातील ७ मैलाचे बाहेरील विडी कामगारावर अन्याय होत आहे व त्यांची नुक्सान होत आहे. म्हणून संगमनेर अकोले या दोन्ही तालुक्यातील विडीकारखान्यातील कामगाराना सदरचा दर लागू करावा.

२. या धंद्याला प्राव्हीडंड फंड कायदा लागू करण्याच्या दृष्टीने सरकार अजून काहीही हलचाल करीत नाही याबद्दल या सभेला खेद होत आहे. व या धंद्यातील कामगाराना म्हातारपणीमाणूस म्हणून जगण्याची थोडी का होईना, तरतूद हा कायदा लागू झाल्यामुळे होऊ शकेल. तेंव्हा हा कायदा लागू होण्याच्या दृष्टीने सरकारने त्वरीत हालचाल सुरू करावी.

३. स्त्री कामगाराना आठ आणे रोजीचा मिळणारा बाळंत भत्ता अत्यंत अपूरा आहे. त्याबाबत वेळोवेळी मागणी करूनही सरकारने द्यावे तितके लक्ष दिलेले नाही. किमान सव्वा रूपाया रोज बाळंत भत्ता या धंद्यातील स्त्री कामगाराना मिळावा. त्याप्रमाणे कायदेशीर तरतूद सरकारने करावी अशी पुन्हा एकवार निकडीची मागणी ही सभा करीत आहे.

४. दैनंदीन गरजा भागविण्याकरता कामगार आपल्या सोसायट्या काढण्यास तयार असताना सरकार आणि मालक अशा सोसायट्याना मान्यता देण्यास तयार नाहीत. कामगाराना आपल्या अडिअडचणी निवारण करण्याकरीता कर्जाऊ पैसे योग्य मार्गाने मिळण्याची काहीही सोय नाही. अडचणीचे वेळेला एक आणा व्याजाने सुध्दा पैसे काढण्याची पाळी कधी कधी कामगारावर येते. युनियनचे नेतृत्वाखाली कामगार सोसायट्या काढण्याची कामगारांची तयारी असताना सरकार व मालक सहकार्य देत नाही. या धंद्यातील कामगाराना स्थैर्य येण्याच्या दृष्टीने अशा सोसायट्या असणे अत्यंत आवश्यक आहे. तरी सरकार व मालक यानी या प्रश्नासी गंभीरपणे दखल घेऊन अशा सोसायट्याना मान्यता देण्याची ताबडतोब व्यवस्था करावी.

८. ज्या मार्गाने कारखानदारांकडून सेवायु व पाणी कामगारांना पुरविले जातात तिने मागाच्या प्रमाणात पुढे देणे कारखानदारांच्या मर्यादित आहे असे. त्यामुळे कामगारांना कारखानदार थोडी प्रमाणात पुढे दिल्या त्याच्याला भाग पाडतात. आणि अशा रितीने किमान वेतनाला मागच्या दाराने काही आळमपील येते. हा प्रश्न कायमचा निकालात निघावा म्हणून ज्या मार्गाने त्यासाठी पुढे कारखानदार कामगारांना वाटणारे ठरविल्याची ग्राह्य मुनिमा व मालाचे प्रतिनिधी मार्फत ठेवण्यात यावी. व हे होण्याकरिता सरकारने तसा व हेवा कायदा करावा.

९. या सेवाकोरीत मागणी कामगार पैशा ऐवजी पेन्शन व पाठवले मालक कामगार तेरे स्थानिक पेन्शन औद्योगिक संस्था राज्याचे दृष्टीने व कामगारांना आरोग्य व योग्य अशीच न्याय मिळवणे दृष्टीने व दीर्घाचे दृष्टीने नगर जिल्ह्याकरिता एक स्थानीय फायदेशी इन्स्पेक्टर नेमण्यात यावा स्थानीय औद्योगिक कोर्टाची स्थापना करण्यात यावी आणि त्या कोर्टाकडे कामगार विषयक सर्व कायद्याचे व प्रश्नांचे अधिकार पुर्ण करण्यात यावे.

सूचक.. श्री. भी. भा. राऊत.
अनुमोदक.. श्री. रा. भ. नागरे.

ठराव सर्वानुमते पास.

डी. डी. कांपोर्ड
अध्यक्ष.

R.B. Raut
जनरल सेक्रेटरी.

.....

संगमनेर अकोला तालुका विडी कामगार युनियन.. लाल बावटा..

रजिस्टर नं. १५०२, ता. ५ जून १९५९

ठिकाण राजस्थान चिवडीदार, संगमनेर.

ठराव नंबर ६..

वार्षीक सर्व साधारण सभा..

संघटनात्मक ठराव.

१. आपल्या युनियनची सन १९५८,५९ सालातील पहिल्या सहामाहीची समासद संख्या २२३७ व पुढील सहामाहीतील समासद संख्या १८३७ आहे. आपल्या युनियनजवळ कायम वेळ देणारे दोन कार्यकर्ते, अर्धा वेळ देणारा एक कार्यकर्ता व सामुदायीक मोहीमेत युनियनचे कार्य करणारे सुमारे ६, ७ कार्यकर्ते आहेत. [illegible] आफीस काम करणारे तीन कार्यकर्ते आहेत. प्रचार कार्य करणारे ६, ७ कार्यकर्ते आहेत. युनियनजवळ एक वकील कार्यकर्ता आहे. युनियनचे मालकीचे सायकली दोन पेट्रोमॅक्स कंदील एक, पळ्याळ एक व इतर फर्निचर मिळून सुमारे ५७७..६० रुपयाचे सामान आहे. वर्गणी म्हणून रुपये २०९९..७५ न.पै. व मदत म्हणून रुपये २५३७..१२ न.पै. व केस खर्चा फंड रुपये ३३०..५० न.पै. युनियनला उत्पन्न आले आहे.

२. आपल्या दोन्ही [illegible] तालुक्यात सुमारे ६००० विडी कामगार ३६ गावातून असलेल्या सुमारे ६८ विडी कारखान्यात काम करीत आहेत. आपल्या युनियनची समासद संख्या २२ गावातून असलेल्या ४१ विडी कारखान्यातून आहे. अजून २७ विडीकारखान्यातून आपल्या युनियनचे समासद नाहीत. शिवाय पहिल्या सहामाहीपेक्षा दुसऱ्या सहामाहीत युनियनची समासद संख्या ५०० ने कमी झालेली आहे. आपले युनियनला अजूनही प्रभावी व संघटना कुशल कार्यकर्त्यांची उणीव भासते. शिवाय युनियनला टाईपराइटर वगैरे साधनांची उणीव भासते. युनियनच्या वाढत्या कामाच्या दृष्टीने सुशिक्षीत कार्यकर्त्यांची उणीव भासते.

३. वैचारीक दृष्ट्या व संघटनात्मक दृष्ट्या युनियनच्या पुढारी कार्यकर्त्या मध्ये एकोपा, सहकार्य, मातृभाव व पुढारीपणाची प्रवृत्ती हे कमी कमी होत असल्याचे दिसून येते. पुढारी कार्यकर्त्यांमध्ये सामुदायीक चर्चा, सामुदायीक कार्यक्रमाची आखणी व कार्यक्रमाची सामुदायीक अम्मल बजावणी फारच कमी प्रमाणात होत असल्याचे दिसून येते. पुढारी कार्यकर्ते व स्थानीक कार्यकर्ते यांचेतील संबंध सुध्दा काही ठिकाणी सहकार्याचे, एकोपाचे व युनियनच्या वाढीच्या दृष्टीने योग्य असे दिसून येत नाहीत. पुष्कळ वेळ दोघांकडूनही एकांगी, अतिरेकी गैरसमजावर आधारलेली व ताणाताणीची भुमीका घेण्यात येते. युनियनच्या काही कार्यकर्त्यांमध्ये युनियनची निष्ठा व तळमळ जितक्या प्रमाणात पाहीजे त्याप्रमाणे दिसून येत नाही. काही कार्यकर्ते तर ताबडतोब मोहाला बळी पडून मालकाचे नौकरीस गेल्याचे आढळतात. या सर्व गोष्टीमुळे युनियनच्या कामाचा

मार अगदी थोड्या लोकांवर पडतो व तो पेलवणे जड जाते. पुष्कळशा कार्यकर्त्यांमध्ये अविश्वासाचे व गैरसमजाचे वातावरण वाढीस लागल्याचे दिसून येते. अजूनही काही कार्यकर्ते युनियनचा पैसा युनियनकडे आणून देण्या मध्ये दिरंगाई करतात व अडचणी निर्माण करतात.

४. किमान वेतन बाबत प्रश्न हायकोर्टा पर्यंत मांडून त्याबाबत युनियनने विजय संपादन केला आहे. तरीपण मालकाच्या दिरंगाईच्या कारवाईमुळे व कायद्यातील विलंब करण्याच्या उणीवामुळे किमान वेतनातील फरक मिळून कामगारांना प्रत्यक्ष मिळून देण्याच्या दृष्टीने युनियनला दीर्घकाळ झगडा द्यावा लागणार आहे. या बाबतीत आपली युनियन व बिडी मजदुर सभा या दोघांच्या संयुक्त प्रयत्नाने सर्व कामगारां समवेत मालकांवर दाब आणण्याच्या दृष्टीने पावले टाकावी लागणार आहेत. भरपगारी रजेचा प्रश्न, पानांचा प्रश्न हे प्रश्न अजूनही आपण यशस्वी रित्या सोडवू शकलो नाही. त्यादृष्टीने आपल्या युनियनने कायदेशीर रित्या उपाय योजना सुरु केली आहे. परंतु त्यात लवकर यश संपादन करण्याच्या दृष्टीने सर्व कामगारांच्या एकजुटीने मालकांवर व सरकारवर दबाव आणण्या च्या दृष्टीने युनियनला मार्ग ठरवावे लागणार आहेत.

५. युनियनपुढील वरील कार्याचा व्याप लक्षात घेऊन व युनियनमधील वर दर्शविलेल्या अपप्रवृत्ती लक्षात घेऊन युनियनची संघटनात्मक वैचारीक ताकद वाढविणे हे या सभेतील प्रमुख उद्दीष्ट डोळ्यापुढे ठेवले पाहीजे. त्या दृष्टीने खालील ठळक गोष्टींचा आदेश ही सभा युनियनच्या कार्यकर्त्यांना देत आहे.

१.. युनियनची सभासद संख्या सर्व गावामधून व सर्व कारखान्या मधून करण्याचा प्रयत्न केला पाहीजे.

२.. युनियनसमोरील कामगारांचे प्रश्नांची सामुदायीक चर्चा करून ते सोडविण्याच्या दृष्टीने मार्ग ठरविणे व त्यासाठी सामुदायिक प्रयत्न करणे.

३.. युनियनच्या पदाधिकाऱ्यांनी कमीत कमी पंधरा दिवसातून एकदा एकत्र येऊन कार्यक्रम आखून त्या कार्यक्रमाच्या अम्मलबजावणीचे दृष्टीने प्रयत्न करणे.

४.. युनियनपुढील संघटनात्मक व वैचारिक मतभेदाचे प्रश्न व युनियनची कार्यपध्दती यावर युनियनच्या कार्यकारी मंडळाने व पदाधिकाऱ्यांनी सामुदायिक चर्चा करून व लोकशाही पध्दतीने निर्णय घेऊन ते सोडवावेत.

५. युनियनचे कार्यकर्ते व कामगार यांचे संबंध अधिक दृढ करण्याचे दृष्टीने प्रयत्न करणे.

६. युनियन मधील पुढारी कार्यकर्ते व स्थानिक कार्यकर्ते यांच्यातील संबंध एकोपाचे व सहकार्याचे असणेचे दृष्टीने प्रयत्न करणे.

७. वर्षातून कार्यकर्त्यांचे एक शिबीर घेणे.

८. युनियनची शिस्त अधिक बळकट करणे व युनियनविरोधी कृति करणारावर तावडतोब शिस्तभंगाचा उपाय योजणे.

९. आपली युनियन व बिडी मजदूर सभा यांचेतील सहकार्य अधिकाधिक वाढविणे.

१०. बिडी कामगारांचे फेडरेशन बळकट करणेचे दृष्टीने प्रयत्न करणे.

मांडणार. श्री. वी.एस. धुमाळ.

अनुमोदन.. श्री. पी.बी.मुंजाळ

ठराव सर्वानुमते पास.

को.डी.देशपांडे
अध्यक्ष
तारीख..५.४.१९५९

R.B. Raut
जनरल सेक्रेटरी.

0000000

संगमनेर अकोला तालुका विडी कामगार युनियन..लाल बावटा..

रजिस्टर नं. १५०३ ता. ५ जून १९५५

वार्षिक सर्व साधारण सभा..

ठिकाण राजस्थान चित्रमंदीर, संगमनेर.

ठराव नंबर ७..

सन १९५९ ते १९६० सालाकरीता खालील पदाधिकारी व कार्यकारी मंडळाची झालेली निवड.

१. अध्यक्ष.	श्री. रा.स. नागरे	राजापूर.
२. उपाध्यक्ष.	श्री. रंगू आनंदा धुमाळ	आकोले.
३. ,,	श्री. भानुदास सावळेराम वर्पे	चिकणी.
४. जनरल सेक्रेटरी	श्री. आर.बी.राऊत	घुलेवाडी.
५. जॉईंट सेक्रेटरी	श्री. गुलाब मिठा गोफणे	गुंजाळवाडी.
६. ,,	श्री. नवराम नामदेव आवरे	गणोरे.
७. खजीनदार	श्री. सीताराम बाबूराव राऊळ	संगमनेर.
८. सभासद	श्री. एकनाथ बाळाजी सोनवणे	चिकणी.
९. ,,	श्री. शेख अब्दुल फैजुभाई	संगमनेर.
१०. ,,	श्री. धानोबा सावळेराम घुले.	,,
११. ,,	श्री. सखाराम पंढरी खतोडे	,,
१२. ,,	श्री. मुरलीधर माऊ डेंडे	आकोले.
१३. ,,	श्री. रमाजी यशवंत आवरे.	गणोरे.
१४. ,,	श्री. धोंडीबा कोंडाजी वाळे	मंगळापूर
१५. ,,	श्री. यशवंत केशव देशमुख	राजापूर.
१६. ,,	श्री. निवृत्ती रावजी गोडसे	,,
१७. ,,	श्री. दिगंबर शंकर गोर्डे	धांदरफळ.
१८. ,,	श्री. सखाराम म्हादू वी.हाडे	पिंपळगाव कोंझीरा.
१९. ,,	श्री. लक्ष्मण रामचंद्र लांडगे	वडगाव लांडगा
२०. ,,	श्री. रामभाऊ बापू दुबे	निमगावपागा
२१. ,,	श्री. रामनाथ लक्ष्मण देशमुख	धुगाव
२२. ,,	श्री. पांडूरंग किसन नवले	इंदुरी
२३. ,,	श्री. विष्णु रामू एखंडे	समशेरपूर.
२४. ,,	श्री. केशव मुरलीधर सोनवणे	देवठाण.
२५. ,,	श्री. देवराम गोविंद उगले	डोंगरगाव.
२६. ,,	श्री. पांडूरंग बापू गुंजाळ	चंदनापूरी.
२७. ,,	श्री. दगडू विठोबा कडलग	निमगाव भोजापूर.

२८. सभासद. श्री.नामदेव बाबू खतोडे वेल्हाळे.
२९. ,, श्रीमती कमळाबाई सीताराम कोल्हे संगमनेर.
३०. ,, श्रीमती जनाबाई वराडे ,,
३१. सल्लागार. श्री. बी.एस.घुमाळ, वकील संगमनेर
३२. ,, श्री. एम. ए. कोल्हे वकील. संगमनेर.
३३. ,, श्री. बी.जे. खताळ वकील संगमनेर.
३४. ,, श्री. बी.टी. जोर्वेकर, वकील संगमनेर.
३५. आ. सभासद श्री. बी.टी. परख वकील. संगमनेर.

मांडणार. श्री. एकनाथ बाळाजी सोनवणे
अनुमोदक.. श्री. कि.श. वर्पे.

वरील ठराव सर्वानुमते पास.

अध्यक्ष. जनरल सेक्रेटरी.

तारीख. ५,६,१९५९.

००००००००

(True Copy)

CHINA NATIONAL NATIVE PRODUCE EXPORT CORPORATION
NO 46 HU FANG CHIAO ST.,
P E K I N G,/CHINA.

Ref No.NPE58/6-/006/. Peking, January 9th 1958.

Messrs. K.R.Malladi,
P.O.Box No. 125,
GUNTUR - 1./ S.India.

Dear Sir,

Your letter of 19th December last has been received and we are enclosing you one copy each of our booklets "CHINA LEAF TOBACCO" and "CIGARETTES and PIPE TOBACCO" for your reference.

As regards the tobacco seeds you requested for, we are very sorry not being able to supply you with same.

Wishing you propperous business throughout the year 1958, we are

Yours faithfully,
CHINA NATIONAL NATIVE PRODUCE EXPORT CORPN.

No signature.

Encl: As stated.

NOTE:
The above underlined ones are only single sheets but not booklets, as stated.

25 MAR 1959

K. R. MALLADI

TOBACCO SPECIALIST GROWER
SELLING AGENT & EXPORTER

CABLES: 'MALLADI-GUNTUR'
CODES: PRIVATE & BENTLEYS
P. O. BOX NO. 125.
GUNTUR 1. INDIA.
PHONE 798.

Mr. Cheng Han fu,
Vice Minsiter of Foreign Affairs,
Peoples' Republic of China,
P E K I N G, / China.

19th May 1959.

Ref: Your speech from the AIR Delhi on 26-2-1959.
Sub: China-India Friendship and mutual exchange of experience.

Dear Sir,

I am glad to go through the full text of your speech on the A.I.R. Delhi on 26th February 1959 and as published in "CHINA TODAY". You have spoken rightly about the China-India friendship and you have suggested for mutual exchange of experience between our two countries. Your suggestions are highly appreciated, if they are made reciprocative.

We the people in India, are most loyal to our Government and also take a very friendly attitude towards other nations, friendly with ours. Religious and cultural relations between India and China are centuries old and much closer than all other nations in the world. We know the importance of co-operation and mutual exchange of experience and also the need for further developement of our old and traditional relations between our two countries, more at present than ever before, so as to make our coexistance safe and strong. We the people in India are not lacking in this spirit in any way and I hope you might have been already convinced yourself by the respects given to you by the public in India during your Indian tour.

But reluctantly, I wish to bring to your kind notice, the experience I had from your country, which is contrary to what we cherish and it is as follows :-

First of all I wish to introduce myself that I am a farmer and a tobacco grower and breeder in a private capacity, not connected with the Government of India in any way.

During my tour in the Continental Europe, I have heard so highly that I have been much impressed of your tobacco quality, which I have never heard before, and this impression induced me to add to my experimental work a few strains of your country tobacco varieties, to try under our climatic and soil conditions. With this in view, I requested CHINA NATIONAL NATIVE PRODUCE EXPORT CORPORATION, PEKING/China, to send me a small quantity of seed of a few strains of tobacco, for my experimental purpose. In their letter dated January 9th 1958 and their Ref.No.NPE/6-/006/- (a true copy is herein enclosed) they replied that they were very sorry not being able to supply me with same. For a second time, I requested the same Corporation branch at SHANGHAI and they seemed to have no curtesy of a reply too.

Other countries like Canada, Japan etc, though far off in all respects, had been kind enough to send me seeds of a number of their strains of tobacco varieties, together with very useful literature also. But quite contrary to my expectations and old belief, it is your country which has flatly denied to comply with my humble request without assigning

This kind of denials seem to be quite contrary to your intentions and our expectations and therefore, I request that I may be informed of the reasons for such denials, if these are due to any imposed restrictions on the export of tobacco seed and further clarification of the matter and in what aspects the mutual exchange of experience is suggested.

If the said denials are due to any unexpected mistakes, even now, I request you to kindly arrange for the supply to me immediately 2 or 3 grams of seed in each of the following 9 varieities of tobacco through any of your experimental stations of any other source of supply.

VARIETIES OF TOBACCO OF WHICH THE SEED IS WANTED :

Flue-cured Virginian variety:	1. Shantung 2. Yunnan 3. Kweicho
Light Sun-cured Variety :	1. Singfung 2. Kwangfung 3. Whongkong 4. Chuenyen:
Dark Sun-cured Variety :	1. Dongshang 2. Hsifong.

Awaiting your kind reply together with seed for which I shall be ever grateful,

I remain,
Yours most faithfully,
K R Mallad

Encl: Copy of letter from CNNPEC.
For information and reference, copies to :-

1. China National Native Produce Export Corporation, Peking / China.
2. Embassy of the Peoples' Republic of China, in India, New Delhi.
3 Mr. Lin Tung min, Editor "CHINA TODAY" 2 Bhagavndas Rd, New Delhi.
4. Mr. S.A.Dange, Leader of the Opposition Party in Parliament, New Delhi.
5. Ministry of External Affairs, Government of India, New Delhi.

The Tobacco Merchants' Association, Poona

Regd. No. Bom./327/PN

3 BHAWANI PETH, POONA 2.

BOOK POST

To Shripad Amrit Dange, M.P.

4 Asoka Road

NEW DELHI.

288

To

Hon'ble The Finance Minister,

Govt. of India, NEW DELHI

Sub : – Suggestions of the Association on the eve of convention of All India Tobacco Associations at NEW DELHI.

Sir,

1. The convention of the All India Tobacco Merchants' Associations is scheduled to meet on 30th and 31st March 1959, at NEW DELHI. The Conference will be inaugurated by Honourable Shri. B. Gopal Reddy, Minister for Revenue and Civil Expenditure, Govt. of India. We beg to state the following few suggestions on behalf of the Poona Association on eve of this convention. This Association represents the views of various districts of Bombay State especially the Maharashtra.

2. Recently the Government of India has made some drastic changes in the Central Excise Tariff in respect of Unmanufactured Tobacco in budget session of the Parliament. We are afraid that most of the M. Ps. and the people at large are under the impression that there is no increase in the Excise duty on any variety of unmanufactured tobacco. As a matter of fact the restrictions imposed by the amendment have resulted in indirect increase in the rate of duty from 50 N. Ps to Re. 1.20 N. Ps. per Lb. so far as chewing tobacco is concerned which is popularly known as Jarda, Jardi, small farmas and Rawal etc., in Maharashtra and other parts of the country. This is due to the change of sieve. Formerly the sieve was of 16 apertures to a linear inch having 24 gauge; now the Government has prescribed a new sieve of 18 apertures to a linear inch having 24 gauge. At the same time the Government has restricted the use of the tobacco passing through the prescribed sieve for the purposes of Biries. Hence the lower rated tobacco cannot be used for the purpose of Biries under the new Amendment. Although the Act provides the duty on the physical size of the tobacco at the same time the old consideration of intended use has been introduced. We welcome this resstriction of using lower rated tobacco for the purposes of Biries.

3. However the Association very strongly protests against the change of sieve from 16 ghari to 18 ghari and thereby imposing very heavy duty of Rs. 1.20 per lb. on the chewing masses in the country. In Maharashtra especially agriculturists, labourers, artisans, workmen and million others use Jarda type of tobacco for the purposes of chewing as a recreation in their arduous duties in farms, lands, workshops, factories and elsewhere. The tobacco they require for the purpose of chewing cannot be the tobacco that is passing through the present prescribed sieve of 18 ghari which is just like dust tobacco or little more in the flake. The tobacco that is passing through the prescribed sieve is useless for chewing purposes. Moreover, the small particles of the tobacco at the time of chewing may harm the health of the people. From this medical point of view also a small flake of tobacco is useless and harmful. As a matter of fact the tobacco that is required for chewing is normally the tobacco that is passing through 12 ghari sieve of 24 gauge. Under these circumstances it is an injustice to the chewing masses to deprive them from getting the tobacco at the lower rate like persons using tobacco for the purposes of Hucca Snuff etc. Especially when there is restriction of using the lower rated tobacco for the purposes of Biries then at least there is no reason why the people using tobacco for chewing purposes, are compelled to face heavy duty of Rs. 1.20 per lb. This is nothing but indirect taxation which is un-noticed by members of the Parliament and people at large.

4. It is highly necessary that the tobacco which is used for the purposes of chewing should be allowed to clear at the lower rate i. e. 50 N. Ps. per Lb. This does not stand to reason that on one hand the Govt. intends to charge lower rate of duty for the poor and on the other hand the poor class such as agriculturists, artisans, workmen, who are accustomed to use the tobacco for the purpose of chewing has to pay heavy duty of rupees 1.20 per Lb. Unfortunately in this case the policy of the Government is defeated. We, therefore, earnestly appeal to the Government that they should reconsider the difficulties of the lower class of Deccan and give them immediate relief which they are entitled to. We therefore recommend that instead of a sieve of 18 apertures to a linear inch having 24 gauge the sieve of 12 apertures to a linear inch having 24 gauge should be allowed. In the eyes of the Government the persons who use tobacco for chewing come from lower economic status such as agriculturists, labourers, workmen etc. and they should be provided with the concession of duty at a lower rate. It is an irony of the situation that due to the new amendment in the Act and the change of the sieve, the chewing masses have to pay heavy duty of Rs. 1.20 per Lb. for chewing tobacco. As already remarked the tobacco that is passing through the new

Prescribed sieve is useless for the purposes of chewing and it is also harmful to their health, as it is too small for the purpose. It clearly shows that the intention of the Government to provide a lower rated concession for the chewing masses is defeated in actual practice.

5. This Association always demanded and supported a flat rate of duty on tobacco to be used or consumed for any purpose like manufacture of bidies or snuff or for chewing or smoking it in a Hukka or chilum. The object is two-fold. Firstly the temptation for evasion of tax will be minimised considerably and the administration of the Collection of duty will be easier and thereby increase the effeciency. It is most healthy and rational suggestion in order to help the Government and to curb the unhealthy practices in the trade and to support and increase the honest element in the trade. Once the difference in the rates of the duty disappears the temptation will go. Although this scheme of flat rate is repeatedly demanded from all corners of the country yet it caused no approval with the Government for reasons best known to the Government. We are very much doubtful about the reasons given for discarding the suggestion of flat rate by the Government. According to the Government there is a wide range of economic disparity between the status of persons who consume tobacoo in original form as chewing or as snuff or in Hukka or Chilum and those who smoke bidies. There is neither any statistical data in support of the same nor any representation from such so called class of people to this effect. This is an imaginary distinction which cannot be justified in facts and figures. If at all Government wants to continue the present system they should at least take a sample Survey of the economic conditions of the said classes. Under no circumstances such a wide difference of 70 N. Ps. of duty be maintained arbitrarily.

6. It is an established principle that the Executive and Judiciary should be separated because Executive has a tendency to supersede the latter. And in the development of democracy the role of an independent judiciary is undoubtedly wel-known. Even if we look into the other taxation laws both of Central and State Governments, such as Income Tax, Wealth Tax, Estate Duty, Expenditure Tax and Sales Tax etc., we will find the provisions of an independent Tribunal is provided for. Under the abovementioned taxation-laws an appeal from an order of the Assistant Commissioner or the Assistant Controller or the Assistant Collector as the case may be is provided for to the separate tribunal in each case along with an appeal to the Departmental Heads. In fact the tax payer always seeks an appeal with the former and rarely to the latter Authorities because he has a faith in the independent tribunal. In appointing the tribunal there are two-fold advantages; firstly to avoid delay due to red-tapism and secondly guarantee of justice according to law. Moreover, from the decisions of the tribunals it is easier to go in the High Courts on question of law. The present system of appeal under the Excise Act is unsatisfactory and elaborate. Many times justice delayed is justice denied. In the present system under the Excise Act from Supdt. we have to go to the Asstt. Collector, then the Dy. Collector or the Collector and lastly to the Jt. Secretary to the Fin. Minister or Central Board of Revenue. It is a very elaborate process where there is no speedy disposal. Under these circumstances a tribunal will provide us the final authority so far as the facts are concerned and they will also interprete the provisions of the Act.

7. The last but not the least suggestion will be to allow the licensee under the Excise Act to prefer an appeal without the pre-payment of duties. It is true that at present when the licensee succeeds he gets the refund of duty already paid in due course. However it is not fair to penalise a person to pay a heavy duty in such cases. In some cases it has been seen that it is a great weapon in the hands of the Executive to harass the licensees. We therefore feel that a necessary amendment should be effected in the Act so as to allow the appeal proceeding without the pre-payment of duty under the Excise Act.

These are the few practical suggestions on behalf of the Association. We earnestly appeal you, sir and all concerned that they should give their serious considerations to the views of the Association.

Thanking you.

Yours faithfully,

R. D. JOSHI
(of M/s P. V. Joshi, Poona)
President,
Tobacco Merchants' Association,
Poona.

New Delhi.
Dated 30th March 1959